

U s t a w a

z dnia 4 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych (Dz. P. P. P. № 41, poz. 298).

Art. 1. Artykuł 8 ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych (Dz. P. P. P. № 41, poz. 298) otrzymuje brzmienie następujące:

„W miejscowościach, gdzie Komisje Szacunkowe miejscowe nie były utworzone, lub też gdzie zostały zamknięte przed ukończeniem rejestracji strat wojennych, materiały szacunkowe, zebrane przez instytucje społeczne jako też organy i osoby, urzędowo uprawnione do ustalenia strat wojennych, przekazane zostaną do Komisji Szacunkowych Głównych dla ostatecznego ustalenia i oszacowania tych strat”.

Art. 2. Punkt a) art. 18 ustawy, wyszczególnionej w art. 1, otrzymuje następujące brzmienie:

„sprawdzenie i zatwierdzenie w myśl art. 8 przekazanych jej materiałów, dotyczących ustalenia i oszacowania poniesionych przez poszkodowanego strat wojennych, względnie ostateczne ustalenie i oszacowanie tych strat”.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego

w z. J. Karśnicki